

III. évf. 2. szám (2021. június)

Tartalom

A Startpont Alapítvány bemutatása.....	3
Az online lét előnyei	3
Online étellel kapcsolatos fogalmak	3
Internetes szleng	4
Internetes zaklatás	4
Az influenzszerek.....	4
A szeretet ereje	5
Én és a diszlexia	6
Könyvajánló: Walter Tevis – A vezércsel.....	6
A nagy pénzrablás	7
Angliai utazás	8
Interjú Bakos Kornél tanár úrral.....	8
Interjú Kovács Gertrúd tanárnővel	9

(English)

The Power of Love.....	12
Money Heist	12
A trip to England.....	13
Interview with Mr Bakos.....	13
Interview with Mrs Koch	14

(Deutsch)

Cyberbullying.....	16
Influencer	16
Ich und die Dyslexie.....	17
Buchempfehlung: Walter Tevis – Das Damengambit.....	18

Szerkesztette: Végh Balázs

Kedves Olvasó!

Iskolánk alapítványa, a Startpont Alapítvány, kiemelt figyelmet fordít arra, hogy minden iskolánkban tanuló kamasz kibontakoztathassa tehetségét úgy, hogy a maximumot hozza ki magából. Törekszünk a fiatalok sokoldalú támogatására és megsegítésére. Célunk a társadalom hasznos tagjaivá, felelősségteljes felnőtte nevelés, kimagasló tehetségek gondozása és biztos problémamegoldási stratégiákkal rendelkező fiatalok nevelése. Az Alapítvány a modern pedagógiai megoldáscentrikus gondolkodásmódot, coaching alapú szemléletet, korosztályhoz illeszkedő hatékony nevelést és irányzatokat képviseli nevelői munkája során. Az iskolaújsgában 2021 tavaszától minden számban megjelenik majd néhány, a fentebb kifejtett törekvéseknek megfelelő, hasznos és gyakorlatias tudást megosztó gondolatcsor. Az aktuális cikket szeretettel és figyelemfelkeltő célzattal állította össze számotokra Ruppert Petra (a Startpont Alapítvány kuratóriumi elnöke, kamasz coach, mediátor, tanár).

Az online lét előnyei – Mit jelent ez a kifejezés számodra? Gondold át és beszél meg a hozzád közel állókkal! Érdekes beszélgetésre számíthatsz...

Mi ezeket vettük észre:

1. aki lemarad, kimarad – avagy: aki jelen van, részese
2. aki nincs jelen, nem is létezik – avagy: aki aktív, él
3. a szabadidő hasznos eltöltése
4. közösségi élmények
5. az információ érték
6. trendi tudás – ami természetes
7. kiegészíti az offline kapcsolatokat
8. új barátságok szülehetnek
9. a tanulási folyamat gyorsabb, hatékonyabb
10. sokszínű, sokoldalú, ingergazdag

Mi a te tapasztalatod? Találtál további előnyöket? Ha a válaszod igen, küldd el nekünk az alapitvany@noszlopy.hu e-mail címre!

Online étellel kapcsolatos fogalmak

FOMO-jelenség: Félelem a lemaradástól (fear of missing out).

Oversharing: Túl sok megosztás, amikor valaki percenként kitesz valamit.

Cyberbullying: Internetes megfélemlítés.

Online harassment: Online zaklatás.

Sexting: Saját magáról kihívó pózban vagy lenge öltözetben képet készít és elküldi barátjának/barátnőjének MMS-ben, e-mailben, egyéb módon. Ha egyszer egy képet elküldünk valakinek, elveszítjük a kontrollt felette.

Grooming: Behálózás, becserkészés. Az elkövetők zöme több hónapon át, tudatosan felépített stratégiával vadászik a közösségi hálókon lévő fiatalokra – lányokra, fiúkra egyaránt. Bizalmukba férkőznek, kicsálnak tőlük személyes információkat, az interneten keresztül vonják őket be szexuális játékaikba és végső esetben még személyes találkozóra is ráveszik őket.

Instant Messenger (IM): Azonnali üzenetküldő program, chat.

Fake news: Hamis hírek, melyek nagy tömegeket vezetnek félre.

Milyen jelenségek maradtak ki a listából? Neked mi a tapasztalatod? Oszd meg velünk az alapitvany@noszlopy.hu e-mail címen! Fontos tudni: Amennyiben online zaklatás áldozata vagy, van segítség! Keresd bizalommal osztályfőnöködet, az iskolapszichológust vagy írd nekünk e-mailt. Bizalmasan kezeljük és legjobb tudásunk szerint tovább segítünk! Nem vagy egyedül!

Internetes szleng (csak A-val)

- **AFAIK** (As Far As I Know): Tudtommal
- **AFK** (Away From Keyboard): Távol a billentyűzettől, nincs a gépnél
- **aim**: FPS játékokban a célzás képessége.
- **aimbot**: Olyan hax program, ami FPS játékoknál becélazza az ellenfelet, főleg annak fejét, így egy lövés automatikusan egy gyilkolást jelenthet.
- **AIO** (All in One): Minden egyben
- **aka** (also known as...): Úgyis, mint..., másnéven...
- **akk**: Akkor
- **ASAP** (As Soon As Possible): Amint lehetséges
- **am**: Amúgy
- **AOE** (Area on Effect): Területre ható képesség.
- **avatar**: Egy személy interneten használt arcképe, általa beállított azonosító kép.

Játsszatok! Az ABC összes betűjével találtok netes szlenget? Kinek sikerül először listát írni legalább egy példával? Indulhat a verseny!

Ruppert Petra, Startpont Alapítvány

Internetes zaklatás

Sok fiatal életében játszik fontos szerepet az internet. Ott játszanak, keresnek és látnak információkat, de leginkább ismerkednek.

Az internetes zaklatás egy 21. századi probléma. De mi is ez valójában? A zaklató egy hamis profil mögött ül. Viselkedése eleinte kedves, hogy az áldozat bizalmába férkőzzön, többet tudjon meg róla, aki aztán személyes élményekről számol be.

De mi történik ezután? A zaklató személyisége megváltozik: durva és agresszív lesz. Az áldozat nem tud mit tenni, muszáj követnie az utasításokat. Lehet szó egy intim képről, videóról. Ezek később közösségi oldalakon jelennek meg és az áldozat élete pillanatok alatt rémálommá válik. Ez depresszióhoz, drogokhoz, vagy akár öngyilkossághoz is vezethet.

Cselekedj időben! Ha ilyen történik veled, vagy bárkivel a környezetben, azonnal beszélj róla! Oszd meg egy barátoddal, egy tanároddal, vagy az osztályfőnököddel, de leginkább a szüleiddel! Ne engedd, hogy félelemben tartsanak! Az online időszak alatt még többet lógunk az interneten. Figyeljünk és vigyázzunk egymásra!

Marton Lili 9.B

Az influenszerek

Napjaink egyik legmegosztóbb témája az influenszerek hatása. Influenszernek azokat a véleményvezéreket, vagy véleményt befolyásoló személyeket nevezzük, akik nagy követőtáborral rendelkeznek a közösségi média felületein. Ezek az influenszerek a fiatalokat, a Z generáció tagjait érik el leginkább (ők 1996 után születtek). Az influenszer marketing kétféle

tendenciát mutat: szponzorált tartalom és kapcsolat alapú. A szponzorált tartalom olyan, ahol a véleményvezérek fizetett termékelhelyezés keretében bemutatják a terméket, szolgáltatást. Ennek formája változatos, jellemzően kevésbé direkt, mint a hagyományos hirdetések. A kapcsolat alapú együttműködések során általában mindkét félnek a márkaismertség növelése a célja, így az együttműködés során párhuzamosan gyűjthetnek követőket. A véleményvezérek az alábbi 5 tulajdonság szerint csoportosíthatóak: aktivista, kapcsolat-orientált, irányadó, érdeklődő, divatdiktátor.

A következőkben szeretnék ajánlani néhány oldalt és influenszert, akiket neked is érdemes követned instán!

Ha érdekel a pszichológia, vagy úgy érzed, segítségre van szükséged:
@melylevegoprojekt

Ha szereted az igényes grafikákat, találó szövegeket: @margaretlany

Ha őszinteségre vágysz: @szialidia

Ha választ keresel arra, ami benned zajlik:
@ezennyi – ezt többek között egy volt Noszlopy-s diák szerkeszti.

Quellen:

<https://elegedettseg.hu/kik-azok-az-influencerek>

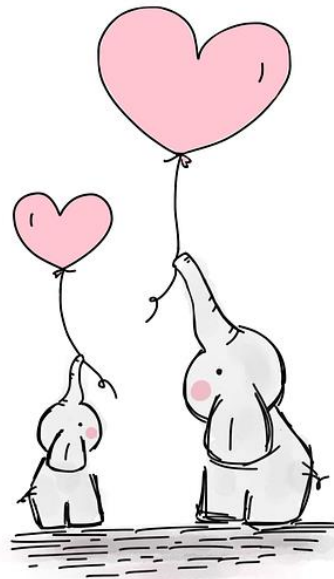
https://hu.wikipedia.org/wiki/Influencer_marketing

Hoffmann Andrea 9.B

A szeretet ereje

Számos gondolat jutott eszembe ezzel a témával kapcsolatban. Idézhettem volna különböző híres költőktől, filozófustól vagy nem híres, de számomra megbecsült embertől életigazságokat, azonban azt tartom a legtisztábbnak, hogyha a saját gondolataimat írom le. A szeretet nem

csupán mások iránt érzett érzés, hanem az egész világ mozgatóereje. Enélkül nem lenne se öröm, se boldogság, ugyanis a szeretet az egyedüli, amely képes felülemelkedni a fájdalmakon, félelmeken. Amely képes felemelni a szürke hétköznapok silányságából. Ez az egyetlen, amely képes uralni a legtisztább igazságot, az élet valódi mivoltát.

A szeretet oly sokszor használt szó, megannyi asszociációval. Ugyanis mindenkinek mást jelent, más formában bukkan fel az életében: különböző személyek, események által, de egy dologban összefügg. Ez az egyetlen erő, amely képes minket átlendíteni a folyamatosan gyarló negatív fölött. Gondolok itt arra, hogy ezáltal minden ember képes lenne elfogadni minden tényt, minden kinézetet, és képes lenne megbocsátani általa a múlt hibáinak. Nem tudom, hogy észrevettétek-e, de a történelem folyamatosan ismétli önmagát, hiszen eddig képtelenek voltunk elfogadni, hogy az erőszak, a csaták, a harcok nem vezetnek célra. Viszont az, aki erre már rájött, vígan élheti a saját világát, megteremtve saját boldogságát!

Németh Barbara 11.A

Én és a diszlexia

Manapság egyre többször hallani, hogy a gyerekek tanulási nehézséggel küzdenek. Ezek közé tartozik például a diszgráfia, a diszkalkulia, vagy a diszlexia. Én is az utóbbival, vagyis olvasási gondokkal küzdök.

Mikor megállapították a tanulási nehézségemet, 11 éves voltam. Sokkal lassabban és később fejlődtem, mint a többi osztálytársam. Hamarabb elfáradtam és a monoton dolgokat nem tudtam elviselni. Nekem több időbe telt elolvasni egy szöveget, vagy egy könyvet másokhoz képest, emiatt olykor a szöveg végére el is felejtettem a cselekményt. Mai napig küzdök ezekkel, de azóta sajátos tanulási módszereim vannak. Meg kellett tanulnom máshogy megérteni a tananyag leckéit. Nekem például segít, ha színeket használok, vagy különböző ábrákat készítek az adott tananyaghoz. Ezáltal vizuálissá váltam: elég csak felidézni az adott színt és látom magam előtt az adott témát. Történelemből animációs filmeket nézek, mert sokkal könnyebb elképzelni egy csatát vagy az adott kort, mint egy könyvből olvasva megtanulni. Sokszor nem tudom rávenni magam a tanulásra, ezért minden nap apró célokat tűzök ki magam elé. Például ha minden feladatot befejezek, megnézhetek egy filmet, amit szeretnék, vagy foglalkozhatok a hobbimmal. Számomra különösen fontos a támogatás. Szerencsémre a családom és a barátaim ezt maximálisan mellettem állnak. Mivel nagyon nehezen éltem meg lelkileg, hogy

tanulási nehézséggel küzdök, rengeteget gyakoroltam. Nem szerettem volna, hogy bárki is észrevegye az olvasástól való félelmem. Ha a tanár felszólít például egy vers hangos felolvasására, görcsbe rándul a gyomrom és hevesen ver a szívem. A szöveg szinte teljesen összefolyik, elvesznek a sorok és összemosódnak a betűk. Az is zavar mindemellett, hogy gondolataim gyakran máshol járnak, ami miatt még kevésbé értem, mit is olvasok. Meg kell tanulnom összpontosítani. Mivel mindig a jó tanulók közé szerettem volna tartozni, próbálom folyamatosan fejleszteni magam. Az írással is vannak olykor gondjaim, magyarul is gyakran felcserélem a betűket, így idegen nyelvet tanulni elég nagy kihívás. A fotografikus memóriám segítségével próbálom felidézni a helyesírást. Különböző korrepetítorokhoz jártam az általános iskolában, hogy utolérjem magam. Többen beskatulyáztak a diszlexia miatt, ami csak még inkább hátráltatott. Akkor tudtam elfogadni magam, mikor hallottam, hogy hírességek, világsztárok is küzdenek ezzel. Diszlexiás például Jennifer Aniston, Harrison Ford és Tom Cruise is. Ez erőt adott nekem, hiszen ha nekik sikerült elérni a céljaikat, nekem miért ne menne?!

Tudom, hogy az életben bizonyos dolgok számomra problémásabbak, mint másoknak, de sohasem fogom feladni a céljaimat. A diszlexiának köszönhetően lettem elfogadó, kitartó és küzdő. A kétségeket, a falakat mi állítjuk fel, és csak mi tudjuk ledönteni azokat.

Kovács Petra 11.C

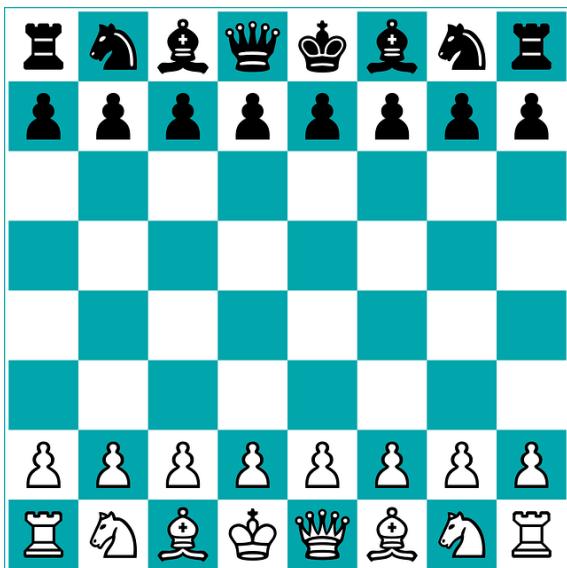
Könyvajánló:

Walter Tevis – A vezércsel

Ez a könyv egy árva lányról szól, aki saktudása révén bejárja a világot. Viszont lesz egy orosz ellenfele, akit még senki nem tudott legyőzni.

Elizabeth Harmon egy autóbalesetben veszítette el édesanyját, apja pedig elhagyta őt. A baleset után Beth egyedül maradt, így

Methuen Otthonba került. Mrs Deardorff, az igazgatónő segített neki mindenben, mivel az egész új volt neki. Minden gyerek kapott vitaminokat, vagyis azt hitték, hogy az az. Pedig a zöld pirula igazából nyugtató volt. De hamar rájöttek. Lett egy barátja, Julene. Beth kitűnő tanuló volt, mindig elsőként végzett a feladatokkal. Egy nap leküldték az alagsorba, hogy porolja ki a szivacsokat. Viszont nem volt egyedül. Itt volt Mr Shaibel, a gondnok. Éppen egyedül sakkozott, de Beth nem tudta, hogy mi az. Figyelte, ahogy játszik. Estéknként a bevett nyugtatóval, elképzelte a bábukat, ahogy játszanak. Ezentúl mindig ő ment le és porolta ki a szivacsokat. Egyik nap elfogyott a türelme és megkérdezte Mr Shaibelt, hogy mit csinál. Elmondta, hogy ezt úgy hívják: sakk.

Beth elmondta, amit tudott, amíg megfigyelte. Kérte, hogy tanítsa meg sakkozni, de csak annyit mondott, hogy a nők nem sakkoznak. Ezt nem hagyta, és addig könyörgött, amíg rá nem bólintott. Sok órától kiment, csak hogy játszhasson. Egy nap viszont nem csak Mr. Shaibel volt ott lent, hanem Mr. Ganz is, a középiskola egyik tanára. Játsoztak, de úgy, hogy egyszerre mind a kettőjük ellen. Beth nyert. Mr. Ganz elhívta az iskolába, hogy így játsszon az ő diákjaival. 1,5 óra alatt legyőzött mindenkit. Viszont ezek után el

lett tiltva a saktól, sok órától elment, amikor nem figyelt senki.

Egy nap Beth-t örökbe fogadta Mr. és Mrs. Wheatley. Szép házban éltek, lett saját szobája. Mr. Wheatley sokat utazott a munkája végett, így általában csak ketten voltak otthon. Az iskolában nem voltak barátai. Sokan kinevették az öltözködése miatt. Azonban egyik délután Mrs Wheatley elküldte őt gyógyszert venni, mert nem érezte jól magát. Így is tett, de kifelé menet meglátott egy sakkújságot. Beleolvasott és talált benne egy sakkversenyt. A nevezési díjat Mr. Shaibel segítségével gyűjtötte össze. A versenyen szinte csak férfiak voltak. Beth nagyon jól játszott, mert nem tudta legyőzni senki. A következő fordulóban meg is nyerte a versenyt. Senki nem számított erre, mindenki alábecsülte őt. Miután megtudta Mrs. Wheatley, hogy nyert, és mellesleg pénzt nyert, rögtön elkezdett keresni egy másik verseny után. Sok versenyen vett részt. De vajon az orosz is sikerül legyőznie?

Rédling Renáta 9.Ny/B

A nagy pénzrablás

Idén kezdtem el nézni ezt a sorozatot. Jelenleg a negyedik évadnál tartok, ez a legfrissebb évad. Úgy tudom, hogy lesz még egy ötödik is.

Az első két évadot 2017-ben egy spanyol tv csatorna közvetítette, majd a Netflix bevette a műsorlistájába. Ezáltal világszerte nagy sikerre tett szert a sorozat.

A történet röviden arról szól, hogy 8 Dalí maszkos rabló betör a Spanyol Királyi Pénzverdébe a Professzor (ő vezeti a rablást) apjának terve szerint. Itt túszokat tartanak, akik segítenek nekik pénzt nyomtatni. Majd a 3-4. évadban a Spanyol Bankba törnek be. Bővült a csapatuk pár új taggal is.

A rablók városok után kapták a kódnevüket és senki nem tudja a másik valódi nevét.

A főcímdal Cecilia Krull-tól a My life is going on. A sorozatban pedig többször elhangzik a Bella ciao című dal.

Nekem az első két évad nagyon tetszett, a harmadik-negyedik nem keltette fel annyira az érdeklődésem, mint az előzőek, de azok is izgalmasak. Szerintem jól vannak felépítve a részek. Ajánlom ezt a sorozatot azoknak, akik szeretik a thrillereket. Kíváncsian várom az 5. évadot.

Faragó Lilla 9.B

Angliai utazás

Az angliai utazás általános iskolában az osztálytársaimmal és a tanárokkal történt. Én személy szerint két okból is nagyon szerettem. Egyrészt azért, mert ez volt az első alkalom, hogy külföldön jártam, új élmény volt. Másrészt pedig sokat tanultam, hiszen sokszor előfordult, hogy angolul kellett beszélnem és nekem amúgy is a beszéd megy a legnehezebben. Nyilván nem voltak tökéletesek a mondatok, de megértették, amit szerettem volna, szóval sikerélmény volt. Könnyebben, ösztönösen beszéltem a végére (mindenki angolul beszélt és csak így értettek meg, szóval úgymond rá is voltam kényszerülve).

Nagyon sok helyen is voltunk: London Eye, Tower Bridge, Natural History Museum és még sok más. Például a Madame Tussaud's múzeumban annyira élethűnek tűnt minden, hogy bocsánatot kértem egy szobortól. Éppen egy fényképezőgép volt nála, mintha egy szobrot fotózna. A nagy tömegben pedig nem vettem észre, hogy bemegyek elé. Bocsánatot kértem, hogy belementem a képbe, aztán realizáltam, hogy csak egy szobor.

Összegezve, nagyon jó volt és máskor is elmennék, mert van még nagyon sok hely, ahol nem voltam és szívesen megnézném.

Hendlein Dominik 9.B

Interjú Bakos Kornél tanár úrral

VM: Szokott-e önkénteskedni, illetve milyen rendszerességgel?

BK: Igen, körülbelül havonta egyszer.

VM: Szóval rendszeres! Milyen formában szokta ezt tenni? (Pl. összeget utal, ételt vesz, szemetet szed)

BK: Évente egyszer utalok kórháznak, s havonta egyszer-kétszer szemetet szedek.

VM: Becsületre méltó! Mit gondol, milyen dolgokon lehetne jelentősen változtatni, ha több ember is rászánná magát erre a cselekedetre?

BK: A környezet és a természet tisztántartásában...

VM: Teljesen egyetértek! Ha szabad, akkor jószántából, vallási alapon, vagy azért teszi, mert hisz benne, hogy az élet visszaadja számára ezeket a "jócselekedeteket"?

BK: Mindhárom! :)

VM: Az utolsó kérdésem pedig az, hogy Ön szerint mi lenne egy jó önkénteskedési forma, ami jelenleg még nincs / nem igazán ismert/gyakori?

BK: Ezen még nem gondolkodtam, mert a meglévő formákat sem merítettük ki, mi emberek.

VM: Érdekes meglátás és sajnos igaz is. Köszönöm a beszélgetést!

Vida Márton 9.B

Interjú Kovács Gertrúd tanárnővel

SZL: Milyennek érzi a pandémia ideje alatt kialakult helyzet kezelhetőségét, ezalatt a programokat és a diákokat is beleértve?

KG: Senkinek nem könnyű ez az időszak, mindenkinek megvannak a személyes gondjai. A programok hiánya mindenképpen tovább nehezíti ezt a helyzetet; hiányoznak a barátok, a valós kapcsolatok, ez a tanév élmények szempontjából lényegében kimarad, ha akár csak az iskolai élményeket nézzük. Már a szeptemberi elsősavatót sem lehetett megtartani, a többit meg mindenki tudja. Túl kell lépünk ezen a helyzeten bízva abban, hogy a következő tanév végre normálisan zajlik majd.

SZL: A véleménye szerint azok az osztályok/csoportok, melyeket Ön tanít, mennyire tudtak alkalmazkodni a jelenlegi rendszerhez és mennyire veszik komolyan az ezzel járó felelősséget és kötelezettségeket?

KG: Nem jó kategorizálni a csoportokat, mert mindenhol vannak olyanok, akik nagyon komolyan veszik és hasznukra

fogják tudni fordítani ezt az időszakot, és persze mindenhol van, akik csak megúszni akarják az egészet. Ennek később meglesz a bötjtje, hiszen közel egy tanévnnyi tananyag nem lesz a fejükben. A diákok egyébként rugalmasak, gyorsan alkalmazkodtak a rendszerhez, általában jártasak a számítógép használatában, ezzel nem volt különösebb gond.

SZL: Mennyit könnyít, vagy éppen nehezít a család otthonléte?

KG: Nyilván ez is családfüggő, nekem egyértelműen nehezít, egy ovis mellett online órát tartani nem kis kihívás, de lehetne rosszabb is. A tanulók szempontjából nehéz lehet összehangolni a családi életet úgy, hogy esetleg 2-3 testvérrel együtt kell, hogy tanuljanak, akár számítógépet osszanak meg egymással. Ugyanakkor segítséget nyújthatnak a nagyobb testvérek, ha elakadnak egy anyagrészben, nem tudnak valamit. Több tanulónál is tapasztaltam, hogy élnek ezzel a lehetőséggel, segítik egymást, ami mindenképp építő a kapcsolatuk szempontjából is, és ez fontos.

SZL: Mekkora mértékben van megelégedve azokkal a szolgáltatásokkal, mely az online oktatáshoz elengedhetetlenek?

KG: Nem mindig zökkenőmentes a szolgáltatás, de néhány alkalmat kivéve tudtam dolgozni, ennyi meg „belefér”. A legtöbb morgolódást számomra a Kréta frissítése jelentette.

SZL: A jelenlegi oktatási rendszer több vagy kevesebb feladatot enged meg idő szempontjából az iskolában történő oktatással szemben?

KG: Kevesebb feladatot tudok elvégezni, illetve bizonyos feladattípusok nehezen kivitelezhetőek pl. Meet-en. A beszéd gyakorlására kevesebb így a lehetőség, kimarad a klasszikus pármunka, csoportmunka is. Nehezebb látni azt, mi az, ami esetleg még nem érthető, például az iskolában egy feladat javításánál, ha 15-ből 10-en folyamatosan javítják a

megoldásaikat, akkor látom, hogy ezt csinálják, valami nem ment, és esetleg csoport szinten szükséges még egy kis magyarázat. Itt ezt nem látom (akkor sem, ha be van kapcsolva a kamera), a diákok pedig – sajnos – nem kérdeznek.

SZL: Mennyire érzi károsnak a tanár-diák közötti interperszonális kapcsolat hiányát? A verbális kommunikáció elegendő-e metakommunikáció nélkül a megfelelő tanár-diák kapcsolathoz?

KG: Mindenképp negatív, hogy nem találkozunk személyesen, nem látjuk egymást „rendesen”, és sajnos nagyon sok félreértésre is okot ad. Egy Classroom-os írásos üzenetet és egy szóban elhangzó, gesztusokkal, testbeszéddel kísért mondanivalót nem lehet összehasonlítani. Ezen a helyzeten egy picit javított, hogy február óta bekapcsolt kamerával kötelező részt venni az órán, nekem személy szerint ez fontos – mellest az órát is gördülékenyebbé teszi, hogy bólogató fejeket látok az ABC kinagyított betűi helyett. Az egyetlen megoldás, ami ebben a jelenlegi helyzetben alkalmazható, az az őszinteség, nekem ez a legfontosabb, és el is várom.

SZL: Milyen mértékben nehezíti az oktatást az a tény, hogy az online oktatás területén még a tanárok sem ismerik ki magukat teljesen, így nem egy kiforrott rendszer mellett folyik a jelenlegi oktatás, hanem az oktató maga is tanulja az internet bizonyos részeinek használatát?

KG: Mindenkinek vannak zökkenők, de folyamatosan tanulunk, a diákok is, mi is. Azt azért nem gondolom, hogy a tanárok – így közel egy év online oktatás után – nem ismerik ki magukat. Tavaly ilyenkor ez igaz volt, de mostanra mindenkinek megvannak a bevált platformjai, eszközei, a Meet használatával is több lett a lehetőség, mint egy évvel ezelőtt. Én nem bánom, hogy így rá vagyok kényszerítve bizonyos programok elsajátítására, mert tudom, hogy a jelenléti oktatás alatt erre egyáltalán nem lenne sem időm, sem energiám. Így, hogy

használni kell, rögtön élesben megy az egész, a gyakorlati alkalmazásból tanuljuk a legtöbbet a leggyorsabban.

SZL: Feltétlenül szükséges-e több elektronikus eszköz használata az online teendőink elvégzésére?

KG: Nem gondolom feltétlenül szükségesnek, de ha valakinek így kényelmesebb, egyszerűbb, akkor használja. Én csak laptopot és okostelefont használok.

SZL: Mennyire bizonyul a Google Classroom vagy a Google Meet megfelelőnek az oktatáshoz? Kellőképp hatékony?

KG: Ebben is akadnak zökkenők. Előfordul, hogy a diákok hiába adják le a feladatot (állításuk szerint), hozzám nem érkezik meg. Sajnos ezt például nem tudom ellenőrizni, így nehéz eldönteni, ki szeretne esetleg kibújni a feladat alól. A Classroom és a Meet is megfelelő számomra, mindkettőt hatékonyan használok.

SZL: Miben tud megnyilvánulni a diákokkal kapcsolatban az empátiája?

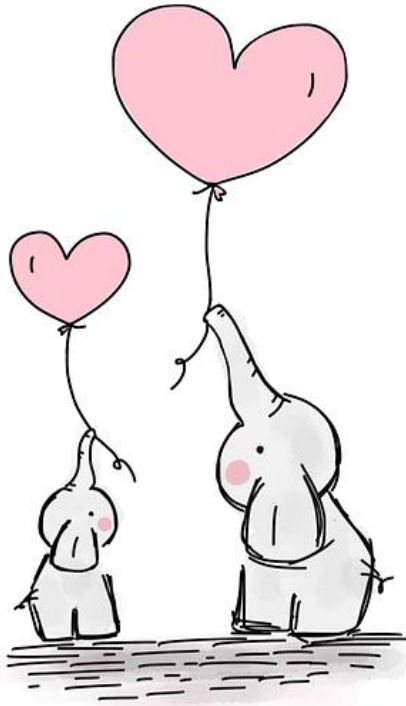
KG: Ez nehéz téma, hiszen mindenkinek más a problémája, és ebben a furcsa helyzetben arra is kevés a lehetőség, hogy fény derüljön arra, mi okoz gondot, és hogyan lehetne segíteni. Azt érzem, hogy mindenki belefáradt már az egészbe, csinálja a dolgát, de csak azért, mert ha nem teszi, repül az elégtelen. De nagyon hiányoznak az élő kapcsolatok, én is csak a gép előtt ülve kommunikálok, és ezt teszik a diákok is, érzem, ez mennyire negatíván hat az emberre. Az osztályomat is – amikor azt éreztem, hogy nagyon lent van mindenki – biztattam, hogy ragadjanak meg minden lehetőséget a feltöltődésre, persze szem előtt tartva saját és mások egészségét. Aki jár edzésre, annak picit talán könnyebb, hiszen naponta találkozhat a csapattársakkal, de akinek ez sincs, az igazán magányos lehet a négy fal között.

SZL: Mit gondolsz, az osztály csapattá
kovácsolásának van-e esélye a tantermen
kívüli oktatás során?

KG: A tantermen kívüli oktatás során
nehéz, főleg, hogy most tilos is bármit is
szervezni. Az én osztályom, mivel kétszer
öt napot karanténban volt, összesen 35
tanítási napot töltött együtt úgy, hogy közös
programra nem volt lehetőség. Ez nem elég
arra, hogy összekovácsolódjanak.
Ugyanakkor nem féltém őket, ha ki kell
szaladnom a szobából, hallom, hogy rögtön
„osztják egymást”, azonnal megy a
beszélgetés. Lesz mit bepótolni, az biztos,
de bízom benne, hogy sikerülni fog.

Szöllőskei Levente 9.B

The Power of Love

A number of thoughts came to my mind on this subject. I could have quoted life-truths from various famous poets, philosophers, or non-famous yet respected people, but I consider it most honest if I share my own thoughts. Love is not simply a feeling for others but the driving force of the whole world. Without it there would be neither joy, nor happiness. Love is the only thing that can transcend pain and fears. It is capable of pulling you out of dull everyday routine. It is the only one that can master the purest truth, the true nature of life. Love is a word so often used with so many assimilations. It means different things to different people, it appears in different forms in their lives through different people and events, but it is connected in one thing. It is the only power that can lift us above the negative that is constantly weakening us. I am thinking here of the fact that it would enable every human being to accept every fact, every appearance, and be able to

forgive through it the mistakes of the past. I don't know if you have noticed, but history keeps repeating itself, because so far we have been unable to accept that violence, battles, fights do not lead to anything. However, those who have already realized this can live their own world, creating their own happiness!

Barbara Németh 11.A

Money Heist

I started to watch this series this year. I am on season four right now, the most recent season. As I've heard, there will be a fifth. The first two seasons were broadcast on a Spanish TV channel in 2017, and then Netflix added the series to their list of shows. Therefore it has had a big success all over the world.

Briefly, the story is about 8 Dalí masked robbers who break into the Royal Mint of Spain according to the plan of the Professor's father (The Professor is the leader of the group). Here they hold hostages who help them print money. Then, in Seasons 3-4, they break into the Bank of Spain. They also expand their team with a few new members.

The robbers are code-named after cities and no one knows each other's real names. The theme song is 'My life is going on' by

Cecilia Krull. And the song 'Bella ciao' is played several times in the series.

I really liked the first two seasons, the third and fourth ones didn't arouse my interest as much as the previous ones, but they are exciting too. I think the episodes are well structured. I recommend this series to people who love thrillers. I'm looking forward to Season 5.

Lilla Faragó 9.B

A trip to England

I went on a trip to England with my classmates and teachers at primary school. I personally loved it for two reasons. Firstly, because it was my first time abroad, it was a new experience. Secondly, I learned a lot, because I had to speak mostly in English and speaking is the hardest thing for me anyway. Obviously, the sentences weren't perfect, but they understood what I wanted, so it was a kind of success. I spoke more easily and instinctively by the end (everyone spoke English and that was the only way to make them understand, so I was sort of forced to use English).

We also visited many places: the London Eye, Tower Bridge, Natural History Museum and many more. For example, at Madame Tussaud's everything seemed so real that I apologised to a statue. She had got a camera as if she were photographing a statue. In the crowd, I didn't notice that I was walking in front of it. I apologized for going into the picture, then realized it was just a statue.

To sum up, it was great and I would go again because there are so many places I haven't been to and would love to see.

Dominik Hendlein 9.B

Interview with Mr Bakos

MV: Do you usually volunteer? If so, how often?

KB: Yes, about once a month.

MV: So regularly! In what form do you usually do this? (E.g.: transferring money, buying some food, collecting trash)

KB: I donate to a hospital once a year and collect trash once or twice a month.

MV: Remarkable! What things do you think could make a significant difference if more people committed themselves to this action?

KB: Keeping the environment clean...

MV: I completely agree! If I may ask, will do you do it on your own, on a religious basis, or because you believe that life will give you back these "good deeds"?

KB: All three! :)

MV: And my last question is: what do you think would be a good form of volunteering that is does not exist yet or is not really known / common at the moment?

KB: I haven't thought about this yet, because we, humans, haven't exhausted the existing forms either.

MV: That is an interesting point of view and, unfortunately, true at the same time. Thank you for the conversation!

Márton Vida 9.B

Interview with Mrs Koch

LSZ: How do you feel about the manageability of the situation during the pandemic, including programs and students?

GK: This period is not easy for anyone, everyone has personal worries. The lack of programmes definitely makes this situation even more difficult, there is a lack of friends, no real connections, this school year is essentially left out in terms of experiences, if we only look at school experiences. It was no longer possible to keep the first inauguration in September, and everyone knows the rest. We need to overcome this situation by trusting that the next school year will finally be normal.

LSZ_ In your opinion, how well have the classes / groups you teach been able to adapt to the current system and how seriously do they take the responsibilities and obligations involved?

GK: It's not good to categorize groups because there are people everywhere who take this period very seriously and will be able to take advantage of it, and of course there are people everywhere who just want to get away with it all. This will have a fast later, as they will not have nearly a school year in their minds. The students were otherwise flexible, adapted quickly to the system, were generally proficient in using a computer, and there was no particular problem with that.

LSZ: How much does it make it easier or even harder for the family to be at home?

GK: Obviously, this is also family dependent, it is clearly difficult for me to have an ovis with an online class is not a small challenge, but it could be worse. For students, it can be difficult to reconcile family life by possibly having to study with 2-3 siblings, even sharing a computer with each other. However, the older siblings can help if they get stuck in a piece of material,

they don't know anything. I have found in several students that they take advantage of this opportunity, they help each other, which is definitely constructive for their relationship as well, and that is important.

LSZ: To what extent are you satisfied with the services that are essential for online education?

GK: The service is not always smooth, but except for a few occasions I was able to work, that's all it fits. The most grumbling for me was the update of the Kréta system.

LSZ: Does the current education system allow for more or fewer tasks over time compared to school education?

GK: I can perform fewer tasks and some types of tasks are difficult to perform, e.g. on Meet. There is less opportunity to practice speaking, there is also the lack of classic pair work and group work. It's harder to see what might not be understood yet, such as improving a task at school, if 10 out of 15 keep improving their solutions, I see them doing it, something didn't go, and maybe at the group level a little more is needed. explanation. I don't see this here (even when the camera is on), and the students - unfortunately - don't ask.

LSZ: How harmful is the lack of an interpersonal relationship between teacher and student? Is verbal communication sufficient without metacommunication for a proper teacher-student relationship?

GK: It is definitely negative that we do not meet in person, we do not see each other "properly" and unfortunately it also causes a lot of misunderstandings. A classroom written message and a verbal message accompanied by gestures and body language cannot be compared. Improved in this situation is the fact that it is mandatory to attend the class with the camera on since February, which is important to me personally - by the way, the fact that I see

nodding heads instead of the magnified letters of the ABC makes the class smoother. The only solution that can be applied in this current situation is honesty, for me that is the most important thing, and I expect that.

LSZ: To what extent is education hampered by the fact that even in the field of online education, even Teachers do not fully understand themselves, so the current education does not take place with a mature system, but the educator himself learns to use certain parts of the Internet?

GK: Everyone has smudges, but we keep learning, so do the students, so do we. I don't think teachers, so after nearly a year of online education, don't get to know themselves. Last year, this was true at this time, but now everyone has their proven platforms and tools, and using meet has become more possible than a year ago. I don't mind being forced to learn certain programs like this because I know I would have neither the time nor the energy to do so during attendance education. So that you have to use it, it immediately goes live, we learn the most from the practical application the fastest.

LSZ: Is it absolutely necessary to use more electronic devices to do our online business?

GK: I don't think it's absolutely necessary, but if it's more convenient and easier for someone, use it." I only use laptops and smartphones.

LSZ: How appropriate is Google Classroom or Google Meet for education? Is it effective enough?

GK: There are also bumps in this, sometimes the students give up the task in vain (they claim), they do not come to me. Unfortunately, I can't control this, for example, so it's hard to decide who might want to get out of the task. Both classroom

and meet are right for me, I use both effectively.

LSZ: How can your empathy for students be expressed?

GK: This is a difficult topic, because everyone has a different problem, and in this strange situation, there is also little opportunity to shed light on what is causing the problem and how it could be helped. I feel like everyone is tired of it all, doing their thing, but only because if you don't, it's flying inadequately. But I really miss the live connections, I also communicate just sitting in front of the machine, and so do the students, I feel how negative it is for the person. I also encouraged my class - when I felt that everyone was very downstairs- to seize every opportunity to recharge, keeping their own and others' health in mind, of course. For those who go to training, it may be a little easier, as you can meet your teammates on a daily basis, but for those who don't, it can be really lonely between the four walls.

LSZ: Do you think there is a chance of forging the class into a team during extracurricular education?

GK: It is difficult during extracurricular education, especially since it is now forbidden to organize anything. My class, having spent five days in quarantine twice, spent a total of 35 teaching days together without the possibility of a joint program. That's not enough to forge them together. However, I wasn't afraid of them, if I had to run out of the room, I would hear that they were immediately "sharing", the conversation would go right away. There will be something to make up for, for sure, but I am confident it will succeed.

Levente Szöllőskei 9.B

Cyberbullying

Das Internet spielt eine wichtige Rolle im Leben vieler junger Menschen. Hier spielen sie, suchen und sehen Informationen, aber vor allem treffen sie Menschen.

Cyberbullying ist ein Problem des 21. Jahrhunderts. Aber was ist es wirklich? Der Tyrann sitzt hinter einem gefälschten Profil. Er verhält sich zunächst nett, um das Vertrauen des Opfers zu gewinnen und mehr über ihn zu erfahren, das dann von persönlichen Erfahrungen berichtet.

Aber was passiert dann? Die Persönlichkeit des Tyrannen verändert sich: Er wird unhöflich und aggressiv. Das Opfer hat keine andere Wahl, als den Anweisungen zu folgen. Es könnte ein intimes Bild oder ein Video sein. Diese werden später in sozialen Netzwerken gepostet, und das Leben des Opfers wird im Handumdrehen zum Albtraum. Dies kann zu Depressionen, Drogen oder sogar Selbstmord führen.

Rechtzeitig handeln! Wenn dir oder jemandem in deiner Umgebung so etwas passiert, sag es sofort! Teil es mit einem Freund, einem Lehrer, deinem Klassenlehrer, aber vor allem deinen Eltern! Lass nicht zu, dass sie dich in Angst halten! Während der Online-Phase treiben wir uns noch mehr im Internet herum. Passt auf und passt aufeinander auf!

Lili Marton 9.B

Influencer

Eines der heute am meisten diskutierten Themen der Einfluss von Influencern. Influencer sind Meinungsführer, die auf Social-Media-Plattformen eine große Anhängerschaft haben. Diese Influencer erreichen am ehesten junge Menschen, Mitglieder der Generation Z (nach 1996 geboren).

Es gibt zwei Trends im Influencer-Marketing: gesponserte Inhalte und beziehungsbasierte Inhalte. Gesponserte Inhalte sind Inhalte, in denen Meinungsführer ein Produkt oder eine Dienstleistung durch kostenpflichtige Produktplatzierung bewerben. Sie nehmen verschiedene Formen an, in der Regel weniger direkt als die traditionelle Werbung. Bei beziehungsbasierten Kooperationen zielen beide Parteien in der Regel darauf ab, den Bekanntheitsgrad ihrer Marke zu erhöhen, so dass sie parallel dazu Follower sammeln können. Meinungsführer lassen sich nach den folgenden 5 Merkmalen kategorisieren: Aktivist, beziehungsorientiert, richtungsweisend, wissbegierig, Trendsetter.

Im Folgenden möchte ich euch einige Seiten und Influencer empfehlen, denen ihr auf Instagram folgen solltet!

Wenn du dich für Psychologie interessierst oder das Gefühl hast, dass du Hilfe brauchst: @melylevegoprojekt

Wenn du anspruchsvolle Grafiken und kluge Texte magst: @margaretlany

Wenn du Ehrlichkeit wünschst: @szialidia

Wenn du nach Antworten auf das suchst, was in dir vorgeht: @ezennyi - herausgegeben unter anderem von einem ehemaligen Noszlopy-Schüler.

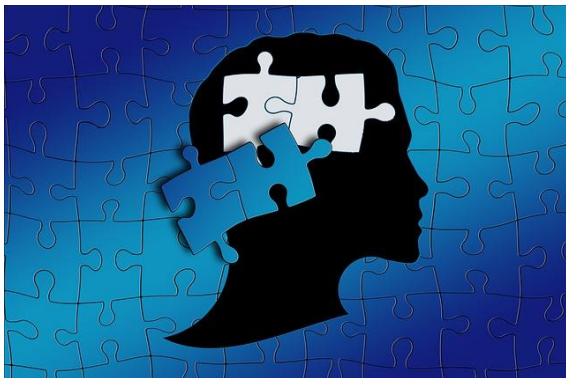
Quellen:

<https://elegedettseg.hu/kik-azok-az-influencerek>

https://hu.wikipedia.org/wiki/Influencer_marketing

Andrea Hoffmann 9.B

Ich und die Dyslexie

Heutzutage hört man immer öfter von Kindern mit Lernschwierigkeiten. Dazu gehören Dysgraphie, Dyskalkulie und Dyslexie. Ich selbst habe Letzteres, nämlich eine Leseschwäche.

Als bei mir eine Lernbehinderung diagnostiziert wurde, war ich 11 Jahre alt. Ich entwickelte mich viel langsamer und später als meine Klassenkameraden. Ich wurde schneller müde und konnte monotone Dinge nicht ertragen. Im Vergleich zu anderen brauchte ich länger, um einen Text oder ein Buch zu lesen, deshalb vergaß ich manchmal die Handlung am Ende des Textes. Ich habe diese Probleme auch bis heute, aber ich verfüge schon über eigenartige Lernmethoden. Ich musste lernen, die Lektionen des Lehrstoffes auf eine andere Art zu verstehen. Es hilft mir zum Beispiel, Farben zu verwenden oder verschiedene

Illustrationen für den Unterricht zu erstellen. Das hat mich visuell geprägt: Ich kann mich einfach an die Farbe erinnern und sehe das Thema vor mir. Wenn es um Geschichte geht, schaue ich mir Zeichentrickfilme an, weil es viel einfacher ist, sich eine Schlacht oder eine Epoche vorzustellen, als ein Buch zu lesen. Ich kann mich oft zum Lernen nicht überreden, deshalb setze ich mir jeden Tag kleine Ziele. Wenn ich zum Beispiel alle meine Aufgaben erledigt habe, sehe ich mir einen Film an, der mir gefällt, oder gehe meinem Hobby nach. Für mich ist die Unterstützung besonders wichtig. Zum Glück stehen meine Familie und meine Freunde bei mir. Da ich mit Lernschwierigkeiten geistig sehr schwer zu kämpfen habe, übte ich sehr viel. Ich wollte nicht, dass jemand von meiner Angst vor dem Lesen erfährt. Wenn der Lehrer mich zum Beispiel auffordert, ein Gedicht laut vorzulesen, verkrampft sich mein Magen und mein Herz klopft. Der Text fließt fast ineinander, die Zeile verlieren sich und die Buchstaben verschwimmen miteinander. Daneben ist es auch störend, dass meine Gedanken oft abschweifen, und dadurch verstehe ich noch weniger, was ich lese. Ich muss lernen, mich zu konzentrieren. Da ich schon immer ein guter Schüler sein wollte, versuche ich, mich ständig zu verbessern. Ich habe auch manchmal Probleme mit dem Schreiben, häufig verwechsle ich die Buchstaben auch im Ungarischen, deshalb ist es eine große Herausforderung, Fremdsprachen zu lernen. Mit Hilfe meines fotografischen Gedächtnisses versuche ich die Rechtschreibung hervorzurufen. In der Grundschule ging ich zu verschiedenen Nachhilfelehrern, um den Rückstand aufzuholen. Viele brandmarkten mich wegen der Legasthenie, was mich noch mehr hinderte. Ich konnte mich selbst akzeptieren, als ich hörte, dass auch einige Berühmtheiten und Weltstars damit zu kämpfen hatten. Legasthenie haben zum

Beispiel Jennifer Aniston, Harrison Ford und Tom Cruise auch. Dies kräftigte mich ja, wenn sie ihre Ziele erreichen konnten, warum würde ich scheitern?!

Ich weiß, dass einige Dinge im Leben für mich problematischer sind als für andere, aber ich werde meine Ziele nie aufgeben. Durch die Legasthenie wurde ich tolerant, beharrlich und kämpferisch. Wir stellen die Zweifel und die Mauern auf, und nur wir können sie zerstören.

Petra Kovács 11.C

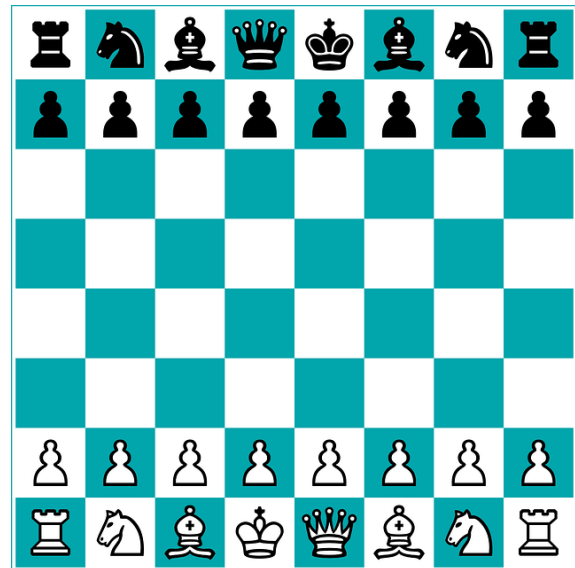
Buchempfehlung:

Walter Tevis – Das Damengambit

In diesem Buch geht es um ein Waisenmädchen, das mit seinen Schachkenntnissen durch die Welt reist. Aber sie hat einen russischer Gegner, den noch niemand besiegt hat.

Elizabeth Harmon verlor ihre Mutter bei einem Autounfall, und ihr Vater verließ sie. Nach dem Unfall wurde Beth allein gelassen und in einem Heim in Methuen untergebracht. Frau Deardorff, die Direktorin, hat ihr bei allem geholfen, denn es war alles neu für sie. Alle Kinder bekamen Vitamine, zumindest dachten sie das. Aber die grüne Pille war eigentlich ein Beruhigungsmittel. Aber sie fanden es bald heraus. Sie hatte eine Freundin, Julene. Beth war eine ausgezeichnete Schülerin und erledigte ihre Hausaufgaben immer zuerst. Eines Tages wurde sie in den Keller geschickt, um die Schwämme abzustauben. Aber sie war nicht allein. Da war Herr Shaibel, der Hausverwalter. Er spielte allein Schach, aber Beth wusste nicht, was es war. Sie sah ihm beim Spielen zu. Nachts, mit dem Beruhigungsmittel, das sie eingenommen hatte, stellte sie sich das Spiel der Stücke vor. Von da an ging sie immer die Treppe hinunter und wischte die Schwämme ab. Eines Tages war sie mit

ihrer Geduld am Ende und fragte Herrn Shaibel, was er da tue. Er sagte ihr, dass es Schach heißt.

Beth erzählte uns, was sie während ihrer Beobachtung wusste. Sie bat ihn, ihr das Schachspielen beizubringen, aber er sagte nur, dass Frauen nicht Schach spielen. Sie ließ ihn nicht gewähren und bettelte so lange, bis er nickte. Sie schwänzte viele Klassen, nur um spielen zu können. Eines Tages war jedoch nicht nur Herr Shaibel dort unten, sondern auch Herr Ganz, ein Lehrer in der Mittelschule. Sie spielten, aber sie spielten beide zur gleichen Zeit. Beth hat gewonnen. Herr Ganz lud sie in die Schule ein, um mit seinen Schülern zu spielen. Sie hat alle in anderthalb Stunden geschlagen. Aber danach wurde sie vom Schach ausgeschlossen und verließ viele Klassen, wenn niemand zusah.

Eines Tages wurde Beth von Herrn und Frau Wheatley adoptiert. Sie wohnten in einem schönen Haus und hatten ihr eigenes Zimmer. Herr Wheatley war beruflich viel unterwegs, so dass sie meist zu zweit zu Hause waren. In der Schule hatte sie keine Freunde. Viele machten sich über sie lustig, weil sie so gut gekleidet war. Aber eines Nachmittags schickte Frau Wheatley sie los, um Medizin zu kaufen, weil sie sich nicht wohl fühlte. Das tat sie auch, aber auf

dem Weg nach draußen sah sie eine Schachzeitschrift. Sie schaute hinein und fand einen Schachwettbewerb. Mit Herrn Shaibels Hilfe kassierte sie das Startgeld. Das Turnier war fast ausschließlich von Männern besetzt. Beth hat sehr gut gespielt, weil sie von niemandem geschlagen werden konnte. In der nächsten Runde gewann sie das Turnier. Niemand hat das erwartet, alle haben sie unterschätzt. Als Frau Wheatley erfuhr, dass sie gewonnen und Geld gewonnen hatte, machte sie sich sofort auf die Suche nach einem anderen Turnier. Sie nahm an vielen Wettbewerben teil. Aber konnte sie den Russen schlagen?

Renáta Rédling 9.Ny/B